

BEKÖSZÖNTŐ

Megtiszteltetés számomra, hogy köszönhetem a „PÉCSI HATÁRŐR TUDOMÁNYOS KÖZLEMÉNYEK” jubileumi, X. kötetének olvasóit. Őszinte öröömre szolgált, hogy „A rendészet kultúrája – kulturált rendészet” címmel megtartott, nemzetközi tudományos konferencia fővédnöki tisztének elvállalásával erkölcsi támogatást nyújthattam a rendezvény céljainak megvalósításához.

A rendészet és rendvédelem alapvető kérdéseinek figyelemmel kísérése, időnkénti tudományos alapossággal és szabadsággal, a parancsuralmi szervezeti kötöttségektől részben mentes megvitatására szükség van, napjainkban, pedig nagyon is aktuális. A Magyar Hadtudományi Társaság és a Magyar Rendészettudományi Társaság szervezeti keretein belül hagyományt teremtő Pécsi Szakcsoport, Szent László munkásságának tisztelegve nem csak a rendvédelem szakmai aspektusainak megtárgyalására teremtett lehetőséget, hanem gondolt a rendészeti feladatok kulturált ellátásának igényére is. A konferencia résztvevőinek visszajelzései igazolták reményeinket, a résztvevőknek igazi szellemi élvezetben és gyarapodásban volt részük, amit a rendkívül gazdag témaválasztás, s a szakma kiválóságai közül megnyert előadók személye biztosított. Külön színfoltja a pécsi tudományos műhely rendezvényeinek, - és ez ezúttal is így volt - hogy lehetőséget teremt, tudományos fórumot biztosít kezdő kutatók számára is.

Az elismerés hangján kell szólni a rendezés körülményeiről. A Pécsi Tudományegyetem Felnőttképzési Kara évről-évre méltó és kiválóan alkalmas feltételeket biztosított, amelyhez a Baranya Megyei Önkormányzat és Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata, valamint számos állami és civil szervezet nyújtott támogatást.

Külön figyelmet érdemel a Pécsi Szakcsoport következetes tudomány-szervező tevékenysége. Akkor, amikor sokan az általános válságra hivatkozva, azt sem teszik meg, amit megtehetnének, a szakcsoport aktivistái hivatásuk és a tudomány tisztelete melletti elkötelezettségtől vezérelve, következetesen haladnak nemes célkitűzéseik elérésének útján.

A megtett utat nemcsak a magas színvonalú konferenciák teszik emlékezetessé, hanem a maradandó értékeket jelentő tanulmánykötetek, amelyek a kor lehetőségének megfelelően az Interneten is hozzáférhetőek. Meggyőződéssel állíthatom, példaértékű tevékenységnek vagyunk részesei, amikor bekapcsolódunk e tudományos műhely munkájába, tegyük ezt fővédnökként, előadóként, vagy olvasóként.

Azonosulni tudok a szervezőknek a programfüzetben megfogalmazott állásfoglalásával, amely szerint a vitafórum elsődleges üzenete, hogy a rendészet része az általános kultúrának. Ha általánosságban elfogadjuk, hogy a kultúra soha nem statikus jelenség, akkor joggal állíthatjuk, hogy a rendészetben, rendvédelemben is jelen van a változás és ebből következően a változtatás, a reagálás követelménye is. Ugyanakkor nem vitatható, hogy a változások és az azokra adott válaszok által alakított „mai” kultúra részét képezik az emberi kapcsolatok, viszonyok állandó értékei. A rendészetet, rendvédelmet

érintő kihívásokról, azokra adott, vagy elmaradt válaszokról, összefoglalva a rendészet kultúrájáról és a kulturált rendészetről olvashatnak e kötetben, amely hasznos időtöltést ígér.

Megerősítve a szervezők, szerkesztők és résztvevők munkája iránti elismerésemet, az olvasónak jó egészséget, s valamennyiünknek közbizalmat élvező és hatékony rendészeti, rendvédelmi szerveket kívánok!

Budapest, 2009. október 30.

Dr. Kovács Tamás
legfőbb ügyész